

پایداری برابرِ عدوی نفس در شعرِ پروین اعتصامی

نگین خان محمدی اطاقسرا

۱- کارشناسی ارشد زبان و ادبیاتِ پارسی، گرایشِ پایداری، دانشگاه دولتی سمنان

چکیده

پایداری یکی از مضامین ادبیات به شمار می‌رود و پایداری مقابلِ نفس و آمیالِ نفسانی یکی از شاخه‌های مهم ادبِ پایداری شناخته می‌شود. پروین اعتصامی از شاعرانی است که در اشعارش به بیانِ نابرابری‌ها می‌پردازد و بی‌عدالتی‌ها و بی‌اخلاقی‌ها را در پوششی از آرایه‌های ادبی و مناظره بیان می‌کند. او از اشیاء و حیوانات و غذاها به گونه‌ای ماهرانه برای بیان بی‌اخلاقی‌ها بهره می‌برد و آز و هوس و حرص را که از زیرمجموعه‌های مهم بی‌اخلاقی شناخته می‌شوند، نکوهش می‌کند. آن‌چه که در این مقاله دارای اهمیت است آن است که ادبِ پایداری آن‌چنان دامنه‌ای وسیع دارد که محدود کردن آن علمی به نظر نمی‌رسد و پایداری انسان در برابر طبیعت، دنیا، بیداد داخلی، اشغالگران خارجی، باورها، اندیشه‌ها و بسیاری موارد دیگر را که در شرایطِ گوناگون پدید می‌آیند، شامل می‌شود. در این مقاله به یکی از انواع ادبِ پایداری یعنی پایداری در برابرِ نفسِ درون در اشعارِ پروین اعتصامی پرداخته می‌شود و به سروده‌هایش در مذمتِ دشمنِ نفس اشاره می‌شود.

واژگان کلیدی: پروین اعتصامی، پایداری، نفس، شعر